

Buch

Fra: Buch [FamBuch@DBmail.dk]
Sendt: lø 08. september 2007 16:16
Til: FamBuch@DBmail.dk
Emne: VEOK Nyhedsmail nr.40 - EU og kristendommen
Vedhæftede filer: oledata.mso

VEOK's Nyhedsmail nr. 40**7-sep-2007**

Kristeligt Dagblad bragte 4. september 2007 følgende:

Lad nu Gud ligge

EU OG KRISTENDOMMEN: En forfatning, der henviser til kristendommen, vil aldrig kunne vedtages. For vi lever i et sekulariseret, pluralistisk, multietnisk og multikulturelt Europa

Af Kaare Rübner Jørgensen - Formand for VEOK

Man troede egentlig, at den debat var afsluttet: kristendommen skulle ikke nævnes i præambelen til den europæiske forfatning. Så hvorfor tage den sag op igen? De mennesker, der plæderer for, at der bør henvises til kristendommen, skylder os svar på et helt centralt spørgsmål: hvilken kristendom taler vi om? Er det de middelalderlige pavers, patriarkernes i Konstantinopel, Luthers eller Calvins? Hvem skal desuden definere, hvad kristendom er? Benedikt XVI? Ian Paisley? Søren Krarup? Erik Norman Svendsens? Selv om vi alle tror på den samme Gud, og vi alle anser Jesus som vor frelser, har der altid været mange kristendomme, så uden at ville præcisere, hvilken kristendomsforståelse der er tale om, bliver kravet politisk tågesnak.

At flertallet af de europæiske stater har en eller anden form for kristen kulturbaggrund er ubestrideligt, men har den altid været positiv? Kristendommens og herunder især den katolske kirkes kriminalregister er jo alenlangt. Ud over korstogte, religionskrige, tvangsomvendelser, kætterbrændinger m.v. kan man spørge, om ikke Hitlers, Mussolinis, Francos, Salazars og Pavelics diktaturer var en følge af den autoritære og totalitære tankegang, som indtil anden verdenskrig herskede inden for den katolske kirke (og som til dels stadig gør det)? Ja, værre endnu, kunne nazisternes udryddelse af over 6 mill. jøder have fundet sted uden en forudgående årtusindlang katolsk antisemitisme? Hermed være selvfølgelig ikke sagt, at man kan gøre den katolske kirke ansvarlig for nazisternes og deres fascistiske medløberes rædselsgerninger, blot at den havde været med til at skabe det mentale klima, der gjorde dem acceptable i mange katolikkers øjne.

At ville hævde at den europæiske kultur, som vi kender den i dag, bygger på kristne værdier, er en sandhed med modifikationer. Alle EU-lande er i dag demokratier, der anerkender begreber som tolerance, religionsfrihed og menneskerettigheder. Kristne værdier kan de dog næppe siges at være, eftersom de stammer fra oldtidens grækere og romere.

Måske har det i virkeligheden været islam, der har haft den største betydning for den europæiske udvikling. Ikke islam som religion, men som kultur (hvis man kan skelne?). For vi kan jo ikke benægte, at det var mennesker, for hvem Allah var Gud og Muhammed hans profet, der i

senmiddelalderen bragte os vore tal og det positionstalsystem, efter hvilket alle matematiske beregninger siden er foretaget. Hvor havde vi natur- og lægevidenskabeligt samt teknologisk befundet os i dag, hvis vi stadig kun havde haft romertal til vor rådighed? Prøv bare at multiplicere CMXXVII med MMDCCXLIII.

En forfatning, der henviser til kristendommen, endsige til Gud, vil i øvrigt aldrig kunne vedtages. Frankrig vil nedlægge veto. Om vi kan lide det eller ej, så lever vi i dag i et sekulariseret, pluralistisk, multietnisk og multikulturelt Europa, hvorfor forfatningens politiske mål må være at samle, ikke at adskille. Den skal være for alle, der bor i EU - uanset religion eller mangel på samme. Min kristne tro tager da heller ikke skade eller bliver mindre af, at kristendommen ikke bliver nævnt i en europæisk forfatning. Men andres tro gør det åbenbart.

Det vil have stor symbolværdi, hævder de. Måske. Men hvorfor så ikke stille krav om, at de europæiske mønter som de amerikanske skal erklære, at "Vi tror på Gud"? Det ville da være en symbolværdi, der virkelig ville batte i et kapitalistisk samfund! Men ville det gøre os til bedre kristne? Jeg har mine tvivl, for jeg anser ikke præsident Bush for en bedre kristen end Karin Riis-Jørgensen. Nærmest tværtimod. Bør vi ikke i stedet med Erasmus af Rotterdam sige, at det ikke er, hvad vi bekender, men hvad vi gør, der viser, at vi er kristne mennesker? Eller som Benedikt XVI skriver i sin nye bog om Jesus: "Med ét ord: kristendommens "sande" moral er kærligheden." Skulle vi ikke hellere bruge vor energi på at skabe et omsorgens og næstekærlighedens Europa frem for at spille vor tid på at diskutere noget, der kun har symbolværdi?

Kaare Rübner Jørgensen

mag.art. i historie

Formand for VEOK

(Den katolske reformbevægelse "Vi er også Kirken")

Peter Bangs Vej 137

2000 Frederiksberg